

hudodelstvo. Trije teh vjetih roparjev so jo pred poroto pobegnili iz zapora. Porotniki so vse 3 enoglasno hudodelstva ropa „krive“ spoznali; sodniki so Pavloviča, ki je pri ti derhali zvonec nosil in kateri je gotovo še marsiktero dosihmal neznano hudodelstvo doper nesel, na 20 let v težko ječo obsodili, druga dva pa na 8 let. Ko je Pavlovič sodbo zaslišal, je rekel „da je sedaj njegova vest olajšana.“ Prav zapleteno pravdo, pri kateri je bilo 18 prič zaslišanih, je z veliko bistrumnostjo vodil dež. svetovavec g. Kopper. Tudi porotniki so se dobro obnašali in se niso truda bali, čeravno je obravnava 2 dni skoraj celi dan in 2. dan do polnoči terpela. Tudi pisavec zapisnika in tolmač g. auskultant Hofman je svojo težko nalogo izvrstno doveršil. Čudno je le bilo, da pri skoz in skoz slovenski obravnavi je bil deržavniga zastopnika namestnik, ki ne ene besedice slovenskiga jezika ne razume! (Konec sledi.)

**Iz Gradca. Ž.** Je bila prva beseda lepe hvale vredna, gré drugoj (15. junija) gotovo dvojna in trojna. Osoba, ktere rzsod velja, reče: „Pri marsikteri besedi sim že bila, pa tak še mi nobena ni dopadla.“ Pele so se ilirske, slovenske, polske in česke pesmi izvrstno od konca do kraja. Skoro vse so se morale ponavljavati, nektere po dvakrat. Mladi pevci so se kaj vredno obnašali. Domorodcam je serce ponosnega veselja igralo, pak tudi pevoljubnim imenitnim drugorodcam je beseda tako ugodila, da se bodo radi spominjali te sladke urice. Neznana ginljiva mičnost slavjanskih pesem iz jedne, in živa vatrenost iz druge strani vname serce in vnese duha. Sloveči pevki tukajšnega gledišča gospoja Majerovska in gospodična Kisling ste radi v domače kolo stopile in drage materščine očitno nadušeni tako nježno in iskreno prepevale, prva polske, druga česke (in obe še zraven v ilirskem peteropevu — vsih igli) da vneta hrumeča pohvala ne hotela vtihniti. Spodobna čast in hvala je donela milemu jarnoglasniku g. Viktoru Bučaru. Bog ga spremi na potu v drugo domače kolo na Dunaj! Jednako serčna hvala se je skazala ljubemu, nevtrudnemu pevovodju g. Benjaminu Ipavcu po prepevanju svojega mičnega napeva. Ako ti nadepolni mladenč srečno dožene, kar je tak lepo začel, mu bode imé v vencu slavjanskih pervencov na veke slovelo! Gre pa v tej domorodni reči zares vsem soudam lepa, gre njemu, nja bratu, Šusteršiču in Križanu prva in dvojna hvala in slava. Vidoma rase in se krepí žlahtno drevce, ki so ga tukaj vsadili. Pridni sini vsestrane matere Sláve mu verno strežejo. In če komaj vsajeno že tak vesele cveto, se smemo slobodno z božjo pomočjo tudi naj boljšega sadu nadjati ob svojem času! —

### **Novičar iz Krajskiga.**

**Iz Ljubljane.** O poslednjim zboru županijskiga odbora je bil g. Ambrož, namestnik mestniga župana, enoglasno za perviga mestniga svetovavca izvoljen, čeravno se ni za to službo oglasil. Ker pa g. Ambrož razmere Ljubljanskiga mesta na tanjko pozna, in se je celi čas, kar je pomočnik g. župana, nevtrudljivo v izročeni opravilih obnašal, mu je mestni odbor na navsét g. župana in magistrata, to važno in imenitno opravilstvo enoglasno izročil v znamnje zaupljivosti, ktero v njega stavi. — O tem zboru je bilo na dalje sklenjeno, da se nima noben nov branjevc in nobena nova branjevka več v mesto vzeti, ker se je zvedilo, da je več tacih brez pravíce v Ljubljani; ta reč se bo ojestro preiskala, ker branjevci in branjevke so med še drugimi vzroki ena tistih pijavk, ki v mestih s prekupovanjem živežev dragino povikšujejo. Ne verjeli bi bili, ko bi ne bili od verjetnih

mož slišali, da, postavimo, v Zalogu od ene meje do druge imajo branjevci in branjevke kakor z mrežo vse prepreženo, kjer vès v mesto namenjeni živež od kmetov prekupujejo, da ga morajo mestjani po tem od njih veliko dražji kupovati. Kakor je tukaj, tako je na drugih potih, kodar se živež v mesto nosi ali vozi. Tudi je gotovo, da branjevci in branjevke po tergu hodijo in kmetice barajo: po čem je to? Zvedši ceno velijo: „Le zaveži korbo, ob 11. uri bom prišel.“ Tudi kmetje in kmetice v sosednih vaseh mesta so se, podučeni po mestnih branjevcih, prekupovanja lotili. Poslednji čas je tedaj, da magistrat tem draginarjem ojestro na pete stopi, njih števílo za veliko pomanjša, ostale pazljivo zasleduje, in prestopnike ojestro kaznuje. — Važni sklep ravno tega zbora je bil tudi, da naj se močirni pašnik v Ternovim (sploh „gmajna pri Cegovnicah“ imenovan), kteriga razdelitev Ternovci in Krakovci že dolgo želé, med deležnike razdelí, ki ga bojo po tem v rodovitno zemljo obdelali, in si s tem ne le sebi samim dobiček naklonili, temuč tudi po osušenju tega veliciga zlo močirniga zemljiša k zdravju zraka v Ljubljanski okolici pripomogli. Ravno sedaj bo pa za popravo tega močirniga zemljiša nar boljši prilžnost, ker se bo dala pri ponižanju Gruberjeviga vodotoka (kanala) izkopana zemlja na to mesto zvoziti in terdna podlaga napraviti. — Slišali smo, da so bili te dni Lahí v Ljubljani, ki so na vso moč krajejarje nakupovali; pri goldinarju so ponujali 3 kraje. dobička, čeravno je denarno barantanje ojestro z drobižem prepovedane. — Te dni se jo v Ljubljano neverjetna govorica zanesla, da ima kronovinsko poglavarstvo v Ljubljani in Celjovcu jenjati, in le kot kresii pod Gradec kot poglavarstvo „Notrajno-Austrijskiga“ postavljeno biti. Z oziram na deželno vstavo teh deželá se nadjamo, da je ta govorica le zmišljena povedka. — Sedanji češnjevi somenj v Ljubljani je bil za kramarje slab, kakor je ta somenj vselej bil; goveje živine pa je bilo veliko na tergu, in po veliko nižji ceni, kakor o trojacih; cena mesa se bo tedaj mogla sedaj kmalo ponižati, kakor je že v več krajih po deželi ponižana. — V poslednji seji za Prešernov spominek se še ni nič gotoviga sklenilo; o nedeljo 14 dni mora pa ta reč sklenjeno biti.

**Iz Kamnika** — .p. — Tukajšna kmetijska podružnica je 24. dan p. m. ob devetih dopoldne svoj zbor imela. Večina udov se je zbrala, ktere je naš preljubi predsednik Mengški gospod fajmošter Janez Kuralt prijazno in po domače nagovoril. V mnogih rečeh se je pogovarjalo, in tudi naš častiti gospod kantonski poglavar žlahtni Pavič se je posvetovanja z bistrumnim pomenkom vdeleževal. Med drugim se je sklenilo, brihtniga mladiga kovača na stroške podružnice v podkovijsko učilnico kmetijske družbe v Ljubljano poslati, ki bo potlej v Kamniku prebival. Zavolj gerde napake, po kateri se v gojzdi in na travnikah s služnimi pravicami (Servituten) pridelka za tavžente vrednosti zanemari, se je odbor izvolil, ki ima nalogo leté napake pismeno izjasniti in prošno napraviti, ktera se bo po navadni poti visokimu ministerstvu predložila, da bi se posestniki tacih zemljiš oprostili in servitutarji, kteri bodo komisijam (pa nikdar ne v poti pravde) pravico skazali, odškodovali. Alj bi ne bilo dobro, če bi se tudi druge podružnice tega dela v korist kmetijstva lotile? Zbor so gospod predsednik s tem končali, da so pridnimu sadjorejcu Bavantu Kočerju iz Tujinc v imenu kmetijske družbe s serčnim nagovorom družbino sreberno svetinjo podelili. Že poprej z enakimi okinčani sadjorejci naše podružnice, med kterim je letos Grega Sedušak iz Tujinc že 3070 drevesic cepil, so bili pričé te slovesnosti. —

*Iz Ipravskiga 2. rošnika. J. V. \*)* Tukaj smo za lepim prosemcam in svečanam premokro pomlad dobili, kakor mende po vsim Slovenskim. Nadjali smo se letos zgodnje — pa mende bomo le pozno letino imeli zato ker je vedno hladno bilo. Da je še o drugi polovici maja Nanos in Čavinj pobelilo — ni dobro. Slabo je tudi, da je večidel naših kmetovavcov (mende je tudi drugod tako) prekratkovidnih. Na primeru: Ko se je pred nekaj časom o dobrih vinskih letinah letod kar po niski ceni vino prodajati moglo, so nekteri mlačni, drugi clo merzli do vinoreje postali. Potem pa, ko so ravnopretekli čas zastran preslabih vinskih letin v merzlejih deželah tukaj niske kot dobre vina po visoki ceni prodajali, so začeli eden pred drugim kopati in terte množiti, kot da bi za stavo šlo. To je sicer hvalevredno — ali to ni prav, da je sleherni le po takih kolčih hrepenel, ki bi dajale dosti vina — brez premisljka na dobro vino. Tamo pa zastran sajenja in reje tert, kakor tudi druge napake bo luč g. Vertovcovih naukov pregnala. Da bi se nauki „kmetijske kemije“ in „vinoreje“ le pridno brali in spolnovali!

### Novičar iz mnogih krajev.

Pravijo, da bo presvitli cesar 3 tedne po Galiciji popotoval, po tem se bo pa v Išel v toplíce podal; na Horvaško, kakor je bilo govorejno, ne gre letos. — Ministerstvo kmetijstva se posvetuje sedaj o postavah poljske policije po nasvetih, ki so mu jih kmetijske družbe predložile. — Kmalo pride na versto posvetovanje za napravo tacih denarnic, ki bojo kmetovavcam na njih zemljiša posojila dajale. — V poštnih markah se bo neki preuredba vpeljala; marke bojo scer ostale za frankiranje pisem; za pisma brez mark pa ne bo mogel prejemnik več plačevati, kakor je sedaj ukazano; za markano pismo bo oddajnik 1 kraje. manj poštnine plačal, ktero bo prejemnik odrajtal v zagotovilo, de je pismo gotovo prejel. Ta preuredba je zares potrebna, ker se od več strani sliši, da sedaj marsiktero pismo v zgubo gré. — Ministerstvo kmetijstva je zavolj pomankanja lesa na Tiroljskim prepovedalo izvožnjovsiga lesa iz dežele brez dovoljenja. — Govori se, da bo ministerstvo uka jenjalo in to opravilstvo ministerstvu notranjih oprav priklopjeno, za ministra bogočastja pa Graški škof vitez Ravšer izvoljen. — Novi bankovci po 10, 100 in 1000 fl. se bojo izdali. — Cena srebra se spreminja že dolgo časa med 25 in 26 fl. čez 100. — Nekteri časniki pripovedujejo, da se bo županijska postava preuredila, da bojo veči posestniki veči pravice zadobili, da županov ne bo več srenja volila, ampak da se bojo po vladi volili, da župani ne bojo nikjer plačila dobivali i. t. d. Koliko je resnice na tem, se ne vé. — Ravno tako novo kakor čudno nam je bilo zvediti, da v imeniku za Laško deželo pripuštenih časopisov ne stoji noben slovansk časnik! — Na Dunaji je že davk za pse vpeljan; 5 fl. se bo plačalo za nepotrebne; 2 fl. pa za potrebne pse; na Dunaji je okoli 20,000 psov — to bo dalo lep znesek, ki pride v ubožnico. — Od več krajev se sliši letos od hude toče; na Českim je uniđan okoli Postupica padala po pol funta teška. — Na Ogerskim žito prav lepo stoji in obilen pridelk obeta; staro žito se že po veliko nižji ceni prodaja iz magazinov. — Na Marskim razsaja spet goveja kuga in kervava griža. — V Teržaskim časopisu se piše iz

\*) »Glas iz Goriškiga« v zadevah slovenskiga jezika nam je všeč, da vémo: kako saj en del Goriških Slovincov v prid književniga napredka misli. Vred.

Zagreba, da so prišli ne davnej iz Dolenskiga nekteri kmetje, bana za polajšanje svoje revšine prosit; ker ban nima s Krajsko deželo opraviti, so bili v Ljubljano na deželno poplavarstvo napoteni. — Z naselitvami na Ogerkim gré slabo; veliko revnih Nemcov, ki so se mislili ondi naseliti, so prišli po poti beračovaje nazaj. — Z veseljem slišimo novico, da je visoko učeni in iskreni rodoljub g. profesor dr. Muršič za nadzornika za Horvaške in Slavonske gimnazije odločen; ministerstvo bi ne bilo moglo boljšiga moža izvoliti, ki bo gotovo tudi Horvatam po volji. — Letos je 600 let, kar je kava (kofè) znana; o letu 1251 je opát nekiga arabskiga samostana moč tega arabskiga sada, minih pri ponočnih molitvah budne obderžati, znajdel. Bog daj dobro temu možu, ki nam je tako prijetno pijačo podelal! — Žalostne novice se beró, koliko morajo kristjani (Rhaja na Turškim imenovani) v Bosni preterpeti; čeravno se niso punta vdeležili, morajo stari in mladi, višji in nižji tlako na cestah delati, kamne nositi i. t. d., akoravno jim je ravnopravnost — kakor marsikje drugod — na papirju dogotovljena bila. — Še huji silstvo pa se sliši iz Rusovskiga, kjer po novim ukazu mora vsak Rus in Polje vso srebrenino, na priliko, žlice, perstane i. t. d. v določenim času prodati ali pa lot za 40 kopekov vladi izročiti; če kdo kaj tega skrije ali zataji, mu bo proč vzeto. Ubogo ljudstvo, (ako je to res), kterimu se taka sila godí!!

### Slovenske besede

v Liburnii (Istrii) nabrane.

Kračun Riegel, — zakračunati zuriegeln, — libavina Fleischmasse, — bujac ein Prügel, — zavojce Kamaschen, — nagulja eine Zerrissene, — posotulja eine Blossfüssige, — šuić ein kleiner Besen, — šujati rechen, kehreu Laub, — sledovati nachlesen, — markar in alt. g'ag. Schriften für Notär von merkati, — osvedokovati kogar mit Zeugen überweisen, von vem, vedok Wissner, ilir. svedok Mitwischer, Zeuge, — prića kommt in diesen Schriften immer mit dem Begriffe »Gegenwart« vor. n. p. na priću stojeća i suprotivna stran, na sude; vielleicht von priund tu, — dotimstvo Betheilung mit Erbschaft, von dota, — razvodnik der Differenzen schlichtet, razvod Differenz, raz und voditi gleich dis und ferre, — večevati se den Prozess fortsetzen, ilir. včće Rath, daher auch im krainisch. svet, vielleicht auch von vem, — zanočiti se sich Abends verspäten, — zapunka (samica) Haftel zapunc (samac) (an der krainischen Gränze) von zaputiti zuknöpfen zapeti; hier heissen die Haftel ažulice, — perhavka, perhavica fast zu Asche gewordene Gluth, vielleicht von prah.

### Milodari.

Za Ižance je podaril F. Z. iz Tersta 2 gold. — J. Š. iz Celja 1 gold.

Za nesrečneže Leskovške fare je podaril g. prof. Metelko 20 gold. — g. Valentin Pleiweis 10 gold. Vred.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajuji	
	28. roznika		23. roznika	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik pšenice domače	2	8	2	16
1 » » banaške	—	—	2	14
1 » turšice .....	—	—	1	45
1 » sorsice .....	1	40	1	49
1 » reži .....	1	39	1	48
1 » ječmena .....	—	—	—	—
1 » prosa .....	1	36	1	40
1 » ajde .....	1	55	1	55
1 » ovsa .....	1	8	—	16